

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26.10.2011, sp. zn. 29 Cdo 37/2011, ECLI:CZ:NS:2011:29.CDO.37.2011.1

Číslo: 45/2012

Právní věta: Řízení ve věcech jednání shromáždění společenství vlastníků jednotek a sporů z toho vzniklých (§ 9 odst. 3 písm. u/ o. s. ř.) je obchodní věcí ve smyslu ustanovení § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř.; proti rozhodnutí odvolacího soudu v těchto věcech o peněžitém plnění nepřevyšujícím 100 000 Kč není dovolání přípustné.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 26.10.2011

Spisová značka: 29 Cdo 37/2011

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Přípustnost dovolání

Předpisy: § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř.
§ 9 odst. 3 písm. u) o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

*Rozsudkem ze dne 25. 8. 2010 potvrdil K r a j s k ý s o u d v Plzni k odvolání žalované výrok I. rozsudku ze dne 26. 11. 2009 v rozsahu, v němž O k r e s n í s o u d v Karlových Varech uložil žalované zaplatit žalobci částku 73 524,50 Kč (první výrok); ve zbývajícím rozsahu pak rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (druhý výrok).
Proti prvnímu výroku rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná dovolání.
N e j v y š š í s o u d dovolání odmítl.*

Z o d ů v o d n ě n í :

Podle ustanovení § 236 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, lze dovoláním - jakožto mimořádným opravným prostředkem - napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu pouze tehdy, připouští-li to zákon.

Přípustnost dovolání proti rozsudku odvolacího soudu upravuje ustanovení § 237 o. s. ř.

Podle § 237 odst. 1 o. s. ř. dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, a) jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, b) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil, a c) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže

dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Podle § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř. dovolání podle odstavce 1 není přípustné ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč a v obchodních věcech 100 000 Kč; k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží.

Pro posouzení přípustnosti dovolání je tudíž nezbytné určit, zda dovolání bylo podáno (z procesního hlediska) v obchodní věci; je-li tomu tak, není - s ohledem na ustanovení § 237 odst. 2 písm. a) o. s. ř. - přípustné.

Občanský soudní řád vymezuje v ustanovení § 9 odst. 3 obchodní věci, k jejichž projednání a rozhodnutí jsou jako soudy prvního stupně věcně příslušné krajské soudy; podle § 9 odst. 3 písm. u) o. s. ř. se přitom mezi ně řadí také věci jednání shromáždění společenství vlastníků jednotek a sporů z toho vzniklých.

V projednávané věci se žalobce (společenství vlastníků bytových jednotek) domáhá vůči žalované (vlastnici jednotky) zaplacení částky 73 524,50 Kč s příslušenstvím z titulu příspěvků na správu domu a pozemku a „nedoplatku z vyúčtování služeb“.

Jelikož rozhodování o výši příspěvků členů společenství na správu domu a pozemku, jakož i o výši záloh na úhradu za služby a způsobu rozúčtování cen služeb spadá podle článku VII odst. 3 písm. f), g) a h) Vzorových stanov společenství vlastníků jednotek (příloha Nařízení vlády č. 371/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů) do působnosti shromáždění společenství vlastníků jednotek, jde - z procesního hlediska - o obchodní věc ve smyslu ustanovení § 9 odst. 3 písm. u) o. s. ř. (srov. k tomu důvody usnesení uveřejněného pod číslem 1/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). A protože v projednávané věci bylo napadeným výrokem rozsudku odvolacího soudu rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 100 000 Kč, není dovolání objektivně přípustné.

Proto Nejvyšší soud dovolání jako nepřípustné odmítl podle ustanovení § 243b odst. 5, § 218 písm. c) o. s. ř.